

Harprij-congres 2004

Dit jaar was de dierentuin van Antwerpen de gastheer. In tegenstelling tot verleden jaar was het congres nagenoeg volgeboekt. Dit zal veel te maken hebben met de bekende Belgische gastvrijheid. Ook de afstand blijkt voor de meesten geen probleem. Velen maakten er een korte vakantie van en overnachten in Antwerpen om zo nog wat meer te zien van de stad en zijn beroemde dierentuin.

Het thema van dit jaar (gezondheid) zou toch eigenlijk iedereen aan moeten spreken.

Een opvallend verschijnsel is dat de gemiddelde leeftijd van de congresganger steeds lager lijkt te worden. Toch kan het niet zo zijn dat de doorgewinterde oude rotten in het vak zo'n congresdag niet meer nodig denken te hebben. Het is juist van eminent belang dat zij aanwezig zijn al was het maar om tussen de lezingen door met jongere collega's in gesprek te komen en hun ervaringen met deze mensen uit te wisselen. En ook zij kunnen uit de lezingen en discussies lering trekken. Het beroep dierenverzorger is nu eenmaal een vak dat aan constante verandering onderhevig is.

De lezingen die voor de middag op het programma stonden kwamen door verschillende omstandigheden niet geheel uit de verf. Bij de eerste lezing ging het mis met het geluid, dat was er niet. Hierdoor kwam het verhaal over het trainen van dieren om ze medisch een betere verzorging te kunnen geven niet over zoals het over had moeten komen. Vooral het plannen van het hoe en waarom en de coördinatie van wie en wanneer werd pas duidelijk bij de presentatie van de vierde lezing. Ook die ging over het trainen van dieren, maar dan meer gericht op marine vormen. Aangezien veel trainingsmethoden van zeezoogdieren overgenomen zijn voor het trainen van andere diergroepen, was er veel overlap in beide lezingen wat door de toehoorders als niet echt hinderlijk werd ondervonden, maar wat wel jammer was.

Bij de tweede lezing waren de verwachtingen hooggespannen. Het ging over een alternatieve therapie bij de introductie van orang-oetans in Ouwehands dierenpark. De inleiding van de dierverzorgster maakte veel duidelijk over de beweegredenen om deze stap te zetten. Het was heel erg jammer dat de paranormaal genezeres (zelf getroffen door de griep) niet aanwezig kon zijn. Aan het eind van de lezing was er al een eerste mogelijkheid tot reageren. En verschillende verzorgers namen dan ook de kans waar om vragen te stellen.

Na een korte koffiepauze werden we op professionele manier onderhouden over het management van reptielen in gevangenschap. Op plezierige wijze werd aan de hand van dia's uitgelegd wat er bij ondeskundige behandeling van koudbloedigen allemaal verkeerd kan gaan.

De lunch is een zaak die men met een gerust hart aan onze Belgische collega's over kan laten. In buffetvorm waren er de lekkerste broodjes te krijgen, af te wisselen met een pastagerecht en toch een beetje onverwacht weg te spoelen met een goed pilske. In de map werden we al op ludieke wijze gewaarschuwd voor de Belgische alcoholcontroles, en een gewaarschuwd mens telt net als het Belgische bier voor twee.

Na de lunch werd er aandacht besteed aan De Zegge. De opbrengst van de dierentuinmarkt gaat naar dit kleine Belgische natuurreservaat van de KMDA, die dit al tientallen jaren beheert. Fantastisch dat in situ zo dicht bij kan zijn.

Tot slot zou er worden gediscussieerd over diergeneeskunde, waarbij een forum o.a. bestaande uit de dierenarts van de Antwerpse zoo, en een doctor van de universiteit van Gent als schietschijf zouden fungeren. De discussie werd vooraf gegaan door een film over een erg zieke zwarte beer die met iedere denkbare geneeskundige behandeling geconfronteerd werd (alternatief, humaan, en normale diergeneeskunde). Het voor het grootste gedeelte verlamde dier werd in een opvangcentrum met wisselend resultaat jaren langer in leven gehouden dan normaliter gedaan zou zijn. Er werd vooral gelet op het feit of het dier wel of geen pijn had, en of het zodoende nog een kwalitatief goed leven zou hebben met intensieve begeleiding. De vraagstelling kwam erop neer of in een dierentuin een zelfde behandeling verantwoord zou zijn. Verrassend genoeg vond de overgrote meerderheid van de aanwezigen dit veel te ver gaan en zo stierf de discussie eigenlijk een te vroege dood. Wel goed geprobeerd om de tongen over dergelijke zaken los te krijgen.